

ЗА ЄДИНІСТЬ НАРОДНИХ РЯДІВ

щоб зробити Канаду щасливою, квітучою, вільною

Промова Тима Бака (дещо скорочена) на Восьмому Конгресі Комуністичної Партії Канади 8 жовтня 1937

Канада на Роздоріжжі

Канадські громадяни! Наша країна стоїть перед обличчям вибору шляху — шляху реакції або демократії. Конфлікт між інтересами привілеїв, що укріпилися, і потребами та бажаннями народу є домінуючим фактором в політичному житті. Темою дня є: чи має народ право на боротьбу за економічне забезпечення, чи повинен уряд служити народові, чи плутократії?

Після семи років кризи індустрія знову йде вгору. Зиски перейшли вершок 1929 року, однак заробітна плата в загальному далі стоїть близько того самого низького рівня, до якого її було знижено в часі кризи. Експорт тепер є найбільший за усі часи, але канадське різництво залишається в стані депресії тисячі фермерів живуть в тяжкій нужді. Тягар догви й податку зростає, але прибутки народу в стагнації (в застою). Ціни стало піднятися, а покупна спроможність народу зменшується.

Народ бажає йти вперед шляхом демократичного прогресу до вищого життєвого рівня. Вперед, до постійної праці і кращої заробітної плати для робітників, до вищих цін на фермерські продукти, до кращої нагоди для нашої молоді, до безпеки й комфорту для старих людей, до забезпечення країн часів з ширшим соціальним горизонтом.

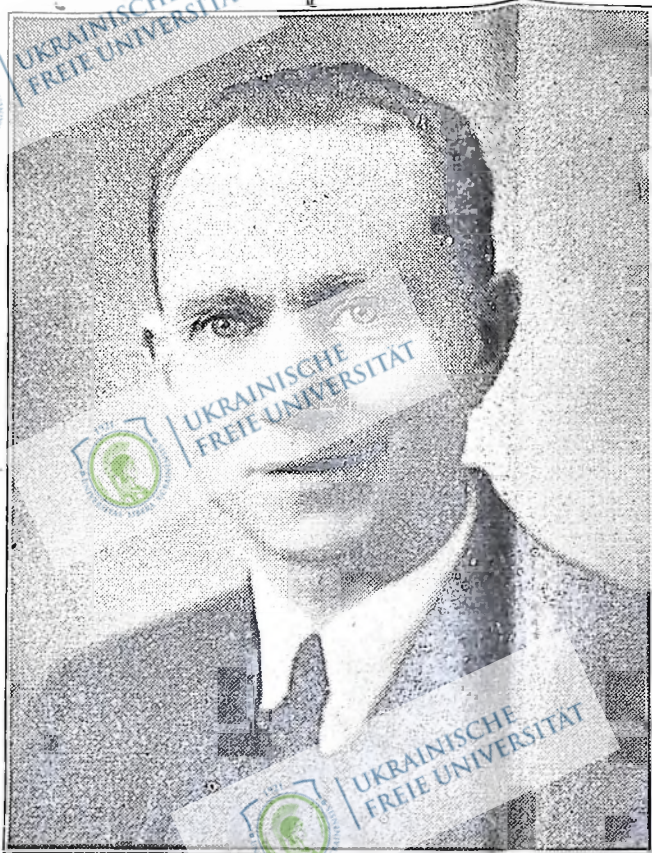
Сьогодні кожний чоловік і жінка стоять перед неминучою альтернативою (вибором). Фермери й трудящий народ домагаються вищої покупної спроможності, а реакціонери

стараються звести їх на машині криком про "заощаджування", "балансування бюджету", "осторожно перед загрозою вищих цін".

Щоб здобути вищу покупну спроможність, народ повинен мати ширшу демократію і збільшення прогресивних фермерських і робітничих представників в законодавчих установах; а реакціонери стараються відтягнути народ від цих домагань і вмішатися в людські права, переконуючи фермерів, що вища заробітна плата тяжко відіб'ється на різниці в цінах, що трейд-юніонний рух є протидемократичний; вони здійснюють галас про "чужинських агітаторів" і "червоних", щоб відтягнути середній клас, і стараються упередити робітників проти фермерів і середнього класу, обдурюючи їх однакни демагогічними обіцянками.

Народ бажає йти вперед, а великі фінансові інтереси стараються повернути колесо історії назад. Народ демократичний, а великі фінансові інтереси бояться демократії. Народ хоче миру, а політика фінансового капіталу пропавляє Канаду, в спілці з європейськими реакційними державами, в напрямі реакційної імперіалістичної війни проти демократії й прогресу. Кожний чоловік і жінка в Канаді повинні зайняти становище по цих питаннях й дати підтримку або реакції, або прогресові.

Об'єднаний — наш народ може йти вперед. Не дивлячись на усі перешкоди й труднощі, народ може вирішити політику нашої країни, якщо він буде організований, об'єднаний,

Тим Бак, член партії.

для висловлення своєї волі. Комуністична партія закликає увесь прогресивний народ без різниці партійної приналежності стати разом з нами в братній дружбі спільних зусиль, щоб повести наш народ по тому прогресивному шляху, щоб усунути загрозу імперіалістичної війни закордоном і реакційного режиму дома, щоб спинити реакцію, щоб тримати шлях прогресу відкритим, надхнути наш народ бажанням зробити Канаду такою, якою Канада може бути, і піднести дії демократичного народу до тієї міри, щоб зробити нашу Канаду щасливою, квітучою, вільною.

пання до реакційної концентрації є організована форма боротьби великого капіталу за перемогу над народом. Але кампанія в напрямі реакційної концентрації не йде самітно. Одночасно з нею йде друга, протилежна течія, внаслідок на зростанні трейд-юніонного руху, у збільшенні страйковий боротьби йде зворот трейд-юніонного руху в напрямі незалежної політичної дії робітничого класу і зворот десятих тисяч прогресивно-думачих людей геть від капіталістичних партій.

Між цими двома течіями конфлікт наростає все відкритіше й інтенсивніше. Реакційні монополісти не поступаються, якщо їм це вдасться, ані на чаль перед народом і вони організуються, щоб перемогти демократію. Але робітників, визискувані фермери і середній клас народу не можуть поступитися своїми домаганнями вищої покупної спроможності і соціального забезпечення, тому в середині двох старих партій конфлікт інтересів перетинає партійні лінії. Процес диференціації розгортається в наслідок натиску мас, який спершу роз'єднує лідерів та речників і найактивніші опозиційні тенденції, а потім поширюється з більшою чи меншою інтенсивністю й на самих рядовиків.

Реакційні сили в кожній з капіталістичних партій згуртовуються довкола спільних політичних об'єктивів за загальною консервативною програмою і під політичним провозглашенням лідера Р. Б. Бенета, Дюпелесі, Дрю та ін. провінціалістичних лідерів. Справжній лібералі-реформістський і багато щирих людей, які були консерватами з традиції, шукають засобів, щоб вийти на прогресивний шлях.

Довкола Бенета, Біві, Міена, Дюпелесі, Дрю і інших представників ультра-реакціонерів фінансового капіталу коаліція набуває форми на саму програму оборони інтересів монополістичного капіталу. Мекензі

Кінг хитається і пробує уникнути питання і головна сила лібералізму залишилася без проводу. Під натиском зростаючого духу робітничого й фермерського народу, який домагається вищої покупної спроможності, лібералі-реформісти починають брати перші кроки в напрямі згуртування ліберальних рядів довкола справжніх ліберальних принципів. Тому встановлюються нові політичні ключі і програми, довкола яких вже перегруповуються сили.

Справжня програма консервативів, — яка відризається від їхньої демагогії, дефінітивно базується на інтересах монополістичного капіталу; і через логіку положення, політичної позиції, як і потреб, щоб лібералі-реформісти співпрацювали між собою і з прогресивним фермерським та робітничим рухом — логічний висновок. Спроможність лібералів-реформістів дістати підтримку головних сил ліберальної опінії і в цей спосіб ізольовати реакційну верхівку, яка відкрито перейшла на службу до монополістичного капіталу, залежить у великій мірі від політичної сили, що її розгортають трейд-юніонний рух і фермерські організації та, особливо, від постійного зросту трейд-юніоні і хвилі страйкових боїв. Підтримані зростаючою хвилею організації робітничого класу, лібералі-реформісти можуть здобути підтримку головних сил і в цьому випадку сили прогресивного народу досягнуть єдності і переможуть реакцію.

Фашистський Ворог Перед Нашими Дверима; Реакція в Наступі

Чи справді існує загроза фашизму в Канаді? Остаточну відповідь на це запитання дає той факт, що політичні питання, які стали рішенням за останній рік, якраз є ті, в яких кристалізуються спірні інтереси великих народних мас, і невеликої групи монополістів, що домінують наше економічне життя.

Домагання привернення рівня заробітної плати, поліпшення умов праці, збільшення покупної спроможності для фермерського населення, реформи податкової системи і фінансових та кредитних інституцій, які втягнули десятки тисяч народу в активну діяльність політичного життя — поборюються з великою завзятістю великим капіталом.

Покищо немає ще відкрито організованого всерозгортання реакційної концентрації поза консервативною партією, але політична консолідація реакції є вже в процесі. Політичні стратеги ультра-реакційного крила фінансового капіталу старанно розгортають свої лінії під різними формами в різних провінціях.

У Квебеку вони працюють через альянс лібералів з консерватами під зверхністю консервативної партії і під маскою "юніон національ" вони запровадили режим відкритої реакції.

В Онтеріо вони стараються об'єднати усі реакційні елементи довкола ключа "Спінити Комітет за Індустріальну Організацію".

В Онтеріо вибори яскраво, неначе повіддю світла, висвітлюють загрозу реакції. Народне голосування показало, що головні сили народу проти допущення реакції назад до влади. З другого боку, великої перемоги Гепборнових лібералів не можна розглядати окремо від того факту, що самий Гепборн зробив питання трейд-юніонних прав і заробітної плати головним ключем у виборах і зробив себе чемпіоном ключа: "Спінити КІО".

Таким перевертанням представленням справи він пробував показати КІО незаконною організацією і, за плечима створеного в цей спосіб упередження, він вжив усіх зусиль, щоб підбурити настрої проти самої

идеї трейд-юніонної організації взагалі і проти боротьби за вищу заробітну плату.

Тією кампанією реакція не зробила значного поступу, але й не зазнала поразки. Вона тепер буде старатися використати уряд Гепборна, і якщо зрушена публічна думка не виможє прогресивної політики, реакція використає вислід виборів, хоч її партія провалилася у виборах.

В Альберті Р. Б. Бенет використав нагоду, що її дав йому Мекензі Кінг, уневажнюючи Ейбергартів закон про банки, щоб започаткувати рух за консолідацію усіх реакційних сил під крикливою назвою "Об'єднане товариство Канади".

Іхні тактика й демагогія вже виявили певні характеристичні риси, найяскравіше заманіфестовані Бенетом в часі його реформаторської кампанії в 1935 році, Дюпелесі, Дрю і з деякою модифікацією — Гепборном. Ця характеристика є: демагогічні заклики до інстинктових демократичних сантіментів народу і щедри обіцянки реформ, щоб неначе б то закінчити настрої проти самої

Чи Демократія Буде Врятована? Виклик Справжнім Канадцям

Кампанія великого капіталу в напрямі реакційної концентрації є ризичним питанням політичного життя в Канаді сьогодні. Канадські фінанси й індустрія, є тепер між найвище сконцентрованими в світі. З чотирьох банками, з десятих, що мають під своїм контролем 70 процент банкової бізнесу, і з високо трестифікованою індустрією, охороненою та-

рифними бар'єрами, що забезпечує монополійні ціни й зиски, невеличка група в 50 чи 60 багатих людей домінує економічне життя Канади. В додадку до свого контрольного стану в канадському господарстві, ця група, через вивіз капіталу, збудувала могутні закордонні інтереси, переплітаючи в цей спосіб свої інтереси все тісніше з прямими і специфічними, як

і з загальними інтересами фінансового капіталу усього світу.

Далі Тим Бак каже, що великий капітал не зовсім вдоволеною зростає, що він бажає "об'єднаного уряду" (реакційного), який спинив би рух демократії, спинив би трейд-юніонний рух, що бореться за привернення заробітної плати.

В міжнародній політиці великий канадський капітал вкладає з консервативним урядом Чемберлейна, Муссоліні, Гітлера і Японії знаходить свої спільні інтереси між великими канадськими фінансистами. У фашистсько-мілітаристичній реакційній пресі, виступи поамериканця Дрю яскраво виявляють ці фашистсько-мілітаристичні наміри.

І тут знову, як і в домашній політиці, бажання великого капіталу є в прямій суперечності з інтересами й бажаннями мас канадського народу, й ті бажання можуть бути досягнені проти волі народу. Тому кам-

Альфред Косте, французький делегат від Комуністичної Партії Франції.

Співають "Інтернаціонал" із затисненими кулаками, зліва на право: Алфред Косте, делегат із Сполучених Штатів і Джек Джанстон, також із Сполучених Штатів.

Завдання Комуністичної Партії Канади в Обслуговуванні Канадського Народу

(Продовження з 9-тої сторони.) доволити негайні потреби народу, а одночасно ці обіцянки й демагогія були переплітані брехливими очернюваннями радикального руху взагалі, провіокаційними погрозами проти комуністичного руху і відкриттям дверей, як вони й були відкриті, для нападів на трейд-юніонний рух.

Негайні домагання великих капіталістичних інтересів виразно виявив в різні часи самий Бенет, і їх можна підсумувати: віддати селянську залізницю Сіптарові; спинити розгромаження публічної власності, вилучити онтерійське гайдо, Теміскамінг і Нью-Онтеріо залізницю та подібні установи, які є публічною власністю, у великі довги, щоб мати виправдання для передачі їх інтересам Голта. Збільшити економічний націоналізм; піднести тариф, зменшити видатки на соціальні обслуговування, зменшити кошти уряду, скасувати, або зменшити провінційні уряди. Вернутися до кампанії за «нижчі кошти продукції» через зниження заробітної плати, зупинити поєднати канадську закордонну політику з планами уряду Великої Британії, збільшити участь у воєнній підготовці. Звучити громадянські вольності, спинити зріст трейд-юніонізму, проголосити страйки поза законом і спинити наростання незалежної політичної дії робітничого класу.

Вони сподіваються перевести ці заходи через встановлення коаліційного уряду, який повинен включати достатньо реакційних лібералів під проводом консерватива, щоб дати ім спробою назвати цей уряд «національним» і створити ідею, що такий уряд потрібний «для врятування країни від катастрофи».

Під охороною збирання реакційних сил — відкриття фашистської організації стають все більше знахальними і провокативними. Адріен Арканд, видатний монстреский консерват і близький спільник прем'єра Дюпелі, є публічно визнаний «лідер» головної національної організації в Канаді. Він працює під директивою Вернера Гаага, Гітлерового «шефа закордонних товариств». Широко-розгалужена група нацистських організацій встановлюється за директивами нацистських організаторів, які працюють від німецьких консульських офісів, маючи систематичну підтримку від великих інтересів і від багатьох провідних членів консервативної партії.

Помилково буде думати, що між реакційними лідерами є повна одностайність по усіх питаннях. Навпаки, між ними є гострі розходження, як це бачимо, наприклад, у Дюпелі, який реакціонери погоджу-

ються на одній загальній меті: не допустити народ до економічного поліпшення. Це, однак, спричинило драстичні зміни в урядових методах і величезне зростання демократичних прав. П'ята частина усіх продуктивних багатств в Канаді роздається на заплаченні дивідендів і дивіденди плюс кошти уряду рівняються одній третині національного прибутку і пропорційно збільшуються. Народ потребує вищої покупної спроможності, але його частинка в національному прибутку зменшується. Монополістичний капітал може затримати свої привілеї тільки дальшим коштом народу, звужуючи і, нарешті, скорочуючи демократичні права.

Основи політична лінія реакції в Канаді, тому, подібна до таких же найреакційніших кіл фінансового капіталу по цілому світі: лінія до фашизму. Демагогічними і нахабним обманом вони стараються внести замішання в народ, підготовляючи тимчасом ґрунт для коаліційного уряду, обмежуючи і репресивні закони, обмеження трейд-юніонних прав, забороны страйків, тісніше пов'язання канадської закордонної політики з воєнними планами британського уряду і збільшення участі в підготовці до війни.

Вони маскують свої плани під високо-звучними назвами, але вони не можуть уникнути своїх дій, пропагованих їхніми найближчими послідовниками і амбітними лейтенантами, ані свого власного не дуже то пахучого минулого.

Міен, творець 98 секцій карного закону, чоловік, проти якого Гелборн публічно погрожував судовою справою у зв'язку з скандалом електричної Ейбітбі.

Сер Едвард Біті, пропагатор національного уряду для «ауагамації залізниць» визнає, що він планує зменшити кошти операцій залізниць на 75 мільйонів доларів річно, якщо він вівме обидві залізниці у свої руки.

Сер Герберт Голт, ганебні методи якого зруйнували тисячі дрібних бізнесменів і десятки підприємств, як краєугольний камінь його особистої наживи на поверх сотню мільйонів доларів, стоїть перед публічним обвинуваченням комісії Торджена, що уряд був систематично обманований звільненням звітів про прибутковий податок Доміон Текстайд Ко.

Антисемітський, фашистський прихильник полковник Дрю пропагує відношення 98 секцій. Такі то пропагатори «національного уряду» і реакції, які йдуть за мультимільонерним босом консервативної партії Р. В. Бенетом.

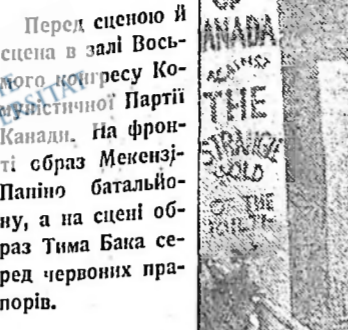
Сили Демократії, що Пробуджуються, — Вартовий Сучасного й Майбутнього

Ключем політичного положення в Канаді сьогодні є конфлікт між зростаючим бажанням народу демократичного прогресу, і реакційною авторитарною монополістичною капіталістичною інтересами. Комуністична партія пропагує народну єдність. Ми знаємо, що великі маси нашого народу — демократичні й прогресивні. Народна єдність є єдиний шлях до економічного поліпшення, одностайна захистка ефективної оборони демократії й миру.

Це тільки невелика частина групи монополістичних капіталістичних інтересів хоче реакційного режиму, і вона не може пронести своїх планів проти воли об'єднаного народу.

Ми запропонували об'єднати дію усіх прогресивних сил, як заміс, через який прогресивний народ може далі йти вперед. Ми далі пропагуватимемо об'єднану дію, будемо старатися її досягнути, головню між нами, сісієф і трейд-юніонним рухом. Ми не маємо нулько партійних завдань в цьому. Ми не говоримося за партійним здобутком і не маневруємо ні за, ні проти якоїсь частини робітничого руху для такого партійного здобутку.

Наше завдання, подиктоване потребами широких мас, забезпечити широкій рух народної реакції демократичного народу проти бар'єру реакційного режиму, і вона не може пронести своїх планів проти воли об'єднаного народу.

Перед сценою й сцена в залі Восьмого конгресу Комуністичної Партії Канади. На фронті образ Мекензі-Папіно Батальйону, а на сцені образ Тима Бака серед червоних прапорів.

В 1930 році цей страйкний політичний провід найганебнішу кампанію демагогії, яку коли-будь бачила Канада. Він обіцяв скасувати безробіття в тягучу трьох місяців. Він обіцяв дістати ринок для фермерів. Він обіцяв зменшити податки. Він обіцяв розв'язати проблеми нашої молоді, по якій вдарилася криза. Він обіцяв все для всіх.

Його вибрано до влади й він скликав спеціальну сесію парламенту. І замість ухвалити закон про допомогу фермерам і безробітним, він збільшив тарифи. Для користі своїх друзів і бізнесових спільників він підвищив ціни на десятки мільйонів доларів на найкоченіші життєві потреби, які народ Канади мусів платити. Замість скасування безробіття, він його поглибив. Замість допомоги фермерам, він тисячі їх зруйнував. Замість розв'язати проблеми канадської молоді, він покинув її, як «виродків», запакував її в невірні табори і, нарешті, завів в Ріджайну, стараючись створити положення, яке дало б можливість втиснути її протест в крові. Він заявив, що він розторочить «агітацію й агітаторів» під «безпощадністю залізної п'яти». Він і його спільники стало збагачувалися й збагачувалися, коли криза погіршувалася, коли канадський народ кинено було в таку бідність і нужду, якої він не знав у своїй країні.

В Канаді існує загроза фашизму. Загрозу ясно видно в консолідації реакційних сил за цим проводом і є загроза реакційного режиму. Лінія реакції в Канаді є лінія фашизму. Вони поступають вперед, і як канадський народ не виступить, щоб їх спинити, вони спроможуться на встановлення своєї реакційної концентрації, спровокують урядову кризу і примусять або до реорганізації домініального уряду, або до загальних виборів та накінуть ярмо реакції на шию народу. Загроза неминуча. Уї можна обезголовити, але треба братися до роботи.

База тієї спільності є очевидна в наших спільних інтересах, але альтернатива прогресу через об'єднану народну діяльність або реакцію під п'ятою фінансового капіталу заставляє тепер подати собі руки рішучіше, щоб спинити зменшування фермерської покупної спроможності і здобути засоби на користь народу від економічного віднесення канадського господарства.

Не дивлячись на те, що сьогодні тисячі людей далі є безробітні, не дивлячись на те, що посуха перетворила непрохідні шашениці лави в пустиню і десятки тисяч фермерів опинилися в розчуженому стані, продукція швидко зростає. В кількох галузях господарства продукція дійшла свого передкризового рівня, а деякі з них вона вже перевищила «вершок» 1929 року. Продукційна сила, вигідність машинерії і продуктивність трудового народу стало збільшуватися і широко відомо, що тепер існують громадські можливості для по-

вужкому сектаріанському погляді партійних інтересів, як щось такого, що можна відокремити від інтересів робітничого класу і загального прогресивного руху, є короткозорим і цілковитим помилковим. Їхня політика відкидання усіх форм активності робітничого класу, за винятком формальних парламентарних виборів, є проти інтересів руху робітничого класу.

Немає жодної визначеної лінії нашого майбутнього курсу, але само життя постійно відкриває прекрасні можливості і можливість об'єднаної дії стають все виразніші і в Канаді і в міжнародному полі. Вони знайшли найкращий вияв в ентузіастичній єдності, задемонстрованій демократичним народом усього світу в обороні Іспанії і зокрема в самій Іспанії, де соціалісти, комуністи, трейд-юніоністи, ліві республіканці і

робітничою політичною дією. «Робітничий Репрезентативний Комітет», який був сформований Бритійською Партією Праці, надається до канадської трейд-юніонної традиції і відповідає до сьогоденних трейд-юніонних вимог. Очевидно, обов'язок робітничого класу й прогресивного політичного руху допомогти розвиткові усіх таких форм трейд-юніонної дії на політичному фронті, як неподільної частини боротьби за звільнення трейд-юніонного руху від протиробітничого впливу капіталістичних партій.

Робітники й Фермери Природні Спільники в Боротьбі

На питання, що його якийсь час тому поставлено, чи справді існують спільні інтереси між фермерським народом і робітничим класом, даю відповідь саме життя. Спільність між покупною спроможністю тих, що працюють за заробітну плату і прибутками фермерів стала очевидною. Фермерам вдалося дещо рятувати себе кооперативною діяльністю, але й тут на кожну кроці вони стічалися з завзятим спротивом фінансових інтересів. Фермери нарівні з робітниками є жертвами монополістичного контролю індустрії і фінансової та кредитної машинерії, і одностайно постійною підтримкою в тому стані для них був робітничий рух, а робітничі представники в тих установах, де організованим фермерам вдалося захопити владу, були їх постійними спільниками.

База тієї спільності є очевидна в наших спільних інтересах, але альтернатива прогресу через об'єднану народну діяльність або реакцію під п'ятою фінансового капіталу заставляє тепер подати собі руки рішучіше, щоб спинити зменшування фермерської покупної спроможності і здобути засоби на користь народу від економічного віднесення канадського господарства.

Кількість фермерів, що платили прибутковий (доходовий) податок в 1926 році — 3,629; в 1936 році — 694. Пересічна заробітна плата робітників, що працювали в канадській індустрії в 1926 році, була \$19.28 на тиждень; в 1929 році вона сягнула \$20, а в 1936 році вона впала до \$17.70 на тиждень. Одночасно кошти життя стало йти вгору і між робітниками, що працюють, створюється неспівність.

Катастрофічні умови, що їх переживали фермери, робітники і селяни в тягучу минулу дефіцитну яскраво відзеркалювалося в таких фактах: національне багатство збільшилося між 1921 і 1936 роками на поверх чотири більйони доларів, але загальне фермерське багатство за той самий час зменшилося на два більйони доларів. Заробітна плата робітників і службовців зменшувалася на приблизно триста мільйонів доларів річно, загальний прибуток фермерів зменшувався майже удвоє більше, коли показ-

ліберали б'ються плечем плечем в боях за затримання аграрних вольностей і права на демократичне самоврядування. Об'єднана дія не обов'язково вимагає об'єднання в одну організацію. Вона потягає тільки спільні дії, або співпрацю дії для забезпечення певних специфічних об'єктивів.

Програма такого руху об'єднаної дії не буде програмою боротьби за соціалізм. Вона не може бути дефінітивною програмою, повністю прийнятою усіма групами, які поєдналися в зусиллях за здобуття її, чи її частини. Це буде програма домагань і дії, яка буде до прийняття для усього прогресивного народу і яка здобуде об'єднану підтримку.

Дехто патискатиме на певні домагання більше, за інших, але в загальному програма творитиме платформу демократичної боротьби за прогрес, проти зусиль реакції. Така програма буде національною в повному значенні слова.

Робітники й Фермери Природні Спільники в Боротьбі

Справжня національна політика сьогодні буде цілком відрізнена від політики, видвиганої сером Джаном Мекдоналдом 59 років тому. Сьогодні така програма повинна бути базована на справжніх національних потребах. На потребах фермерів степових провінцій, а не на потребах багатів млінарської монополії, па потребах дрібних бізнесменів, а не на потребах текстильних багатів чи мільйонерів з різень, що працюють і безробітних, а не на потребах відсутніх з Канади шервців селянської залізниці.

Народ має силу здобути величезні вигоди, якщо б він об'

ліберали б'ються плечем плечем в боях за затримання аграрних вольностей і права на демократичне самоврядування. Об'єднана дія не обов'язково вимагає об'єднання в одну організацію. Вона потягає тільки спільні дії, або співпрацю дії для забезпечення певних специфічних об'єктивів.

Програма такого руху об'єднаної дії не буде програмою боротьби за соціалізм. Вона не може бути дефінітивною програмою, повністю прийнятою усіма групами, які поєдналися в зусиллях за здобуття її, чи її частини. Це буде програма домагань і дії, яка буде до прийняття для усього прогресивного народу і яка здобуде об'єднану підтримку.

Дехто патискатиме на певні домагання більше, за інших, але в загальному програма творитиме платформу демократичної боротьби за прогрес, проти зусиль реакції. Така програма буде національною в повному значенні слова.

Робітники й Фермери Природні Спільники в Боротьбі

Справжня національна політика сьогодні буде цілком відрізнена від політики, видвиганої сером Джаном Мекдоналдом 59 років тому. Сьогодні така програма повинна бути базована на справжніх національних потребах. На потребах фермерів степових провінцій, а не на потребах багатів млінарської монополії, па потребах дрібних бізнесменів, а не на потребах текстильних багатів чи мільйонерів з різень, що працюють і безробітних, а не на потребах відсутніх з Канади шервців селянської залізниці.

Народ має силу здобути величезні вигоди, якщо б він об'

ліберали б'ються плечем плечем в боях за затримання аграрних вольностей і права на демократичне самоврядування. Об'єднана дія не обов'язково вимагає об'єднання в одну організацію. Вона потягає тільки спільні дії, або співпрацю дії для забезпечення певних специфічних об'єктивів.

Програма такого руху об'єднаної дії не буде програмою боротьби за соціалізм. Вона не може бути дефінітивною програмою, повністю прийнятою усіма групами, які поєдналися в зусиллях за здобуття її, чи її частини. Це буде програма домагань і дії, яка буде до прийняття для усього прогресивного народу і яка здобуде об'єднану підтримку.

Дехто патискатиме на певні домагання більше, за інших, але в загальному програма творитиме платформу демократичної боротьби за прогрес, проти зусиль реакції. Така програма буде національною в повному значенні слова.

Робітники й Фермери Природні Спільники в Боротьбі

Справжня національна політика сьогодні буде цілком відрізнена від політики, видвиганої сером Джаном Мекдоналдом 59 років тому. Сьогодні така програма повинна бути базована на справжніх національних потребах. На потребах фермерів степових провінцій, а не на потребах багатів млінарської монополії, па потребах дрібних бізнесменів, а не на потребах текстильних багатів чи мільйонерів з різень, що працюють і безробітних, а не на потребах відсутніх з Канади шервців селянської залізниці.

Народ має силу здобути величезні вигоди, якщо б він об'

ник цін виказує, що ціни на усі товари піднеслися, ціни на індустріальні «common stocks» подвоїлися.

З цього ми бачимо, що коли національне багатство і прибуток за останні дві декади, дуже збільшувалися, пропорція, що її отримували продуценти — робітники й фермери — стало зменшувалася.

З другого боку прибуток багатів збільшився не дивлячись на кризу. Загальний прибуток, оцінений для прибуткового податку в 1936 році становив \$1,133,440,034 проти \$1,003,110,640 загального прибутку в 1926 році. Але в 1936 році було 10,000 людей (в 1926 р.) менше, що значить прибутковий податок збільшення концентрації багатства й добробуту є ще більше очевидним, якщо ми порівняємо цифри виплачених процентів і дивідендів власникам канадської індустрії. Порівнюючи звітні газети «Файніншіел Пост» про виплати за перших вісім місяців 1937 року з виплатами за той самий час в 1929 році ми матимемо наступні подані числа.

ЗА ПЕРШИХ ВІСЬМ МІСЯЦІВ
Проценти за бонди: в 1929 році — \$166,148,957; в 1937 році — \$282,098,909; збільшення в 1937 році проти 1929 року становить \$115,954,952 — на 69.8 процент.
Дивіденди: в 1929 році — \$140,988,387; в 1937 році — \$180,869,664. Збільшення в 1937 році понад 1929 рік на \$39,881,277 — на 28.3 процент.
Разом: в 1929 році \$307,146,344; в 1937 році — \$462,968,573. Збільшення в 1937 році понад 1929 рік на \$155,832,229 — 50.7 процент.
Збільшення виплат процентів і дивідендів на суму \$155,832,229 не становить ще усього збільшення зароблених зисків кількох вибранців. Ви-

(Продовження на 11-тій сторони.)

(Продовження з 10-ї сторони.) плати процентів муніципалами, провінціями і домінією на довгі, плюс — на довжні загарантування провінціями муніципалами, ставлять тепер загально поверх 260 мільйонів доларів річно. Все це йде до того самого класу, який отримує виплати дивідендів і процентів від шерів корпорацій і від всезростаючої величезної пропорції збірних усіх виплат процентів і дивідендів — які загально становитимуть поверх 900 мільйонів доларів цього року — все це йде в руки жменьки мультимільйонерів, які домінують господарське життя Канади.

П'ята частина усього багатства канадської продукції йде тепер на виплатування процентів і дивідендів. Тільки 6,418 людей в цій країні мають прибутков по 10 тисяч доларів або більше на рік, але 304 з них (менше, як один на кожних 36,000 нашого населення) мають поверх 50 тисяч доларів прибутку річно кожний, а про загальний їхній прибуток можна судити по тому факті, що вони платять 33 процент усього особистого прибуткового податку. Порівняйте це з фактом, що тільки 694 фермери мають вистарчаючий прибуток, щоб платити прибутковий податок взагалі і їхній загаль-

ний податок становить тільки децедо більше, як одну десяту частину проценту загального особистого прибуткового податку. База співпраці фермерського і робітничого народу є очевидна. Наш спільний ворог є монополістичний капітал. Він коопує спроможність — це спільна потреба, і єдиність дії фермерських організацій і робітничого руху довкола здійснення потреб, є одна можливість вибороти засоби поліпшення. Робітники й фермери — кожний з них стоять перед обличчям загрозі реакції. Ми повинні тепер консолідувати нашу спілку.

повинен мати юрисдикцію над усіма питаннями соціального законодавства, регуляцію індустрії й торгівлі і над іншими подібними справами. Сенат, який є пережитком аристократичної зверхності. З тому сенсу, що він залишився від "законодавчої ради", він є познакою останку феодалізму. Він повинен бути позбавлений права накладати вето (заборону) на ухвалені палатою послів закони і він повинен бути виборний. Алеяція до привікансиду треба спинити. Канадський парламент повинен бути компетентний рішати

у рівновагу сили і імперіалістичної війни в Європі. Найефективнішу роль, що її може грати Канада в колі держав британської імперії, це роль справжньої демократії. Представники Канади повинні висловлювати волю канадського народу в радах британської імперії, замість бути, як це є тепер, інструментом британської імперіальної політики в Канаді. Канада повинна грати свою правильну частину, як американська країна й стати разом і з іншими державами західної півкулі, як люблять мир, щоб зберегти Америку сильним чинником за мир.

Священник Сейлем Бленд, Торонто, пильно слухає нарад Восьмого конгресу Комуністичної Партії Канади.

Народна Програма

Робітничий, фермерський і прогресивний рух набирає форм на базі боротьби за здобуття пекучих елементарних потреб народу. Природно, програма, базована на цих негайних потребах і боротьбі є далека від програми соціальної цілності, що її охоплює програма Комуністичної партії. Негайні потреби народу випадають під такі загальні наголовки:

Двох з гемптонської делегації: Філ. Ларк і Петро Бойчук.

1. Закон для забезпечення народу

Народ Канади бажає прогресивних законів. З усіх країн двох Америк, Канада має тепер найменше прогресивних законів, за винятком чотирьох країн. Просто встигну, що далі залишається в Канаді три провінції, включаючи багатий Квебек, які не мають поліції для вдів і, що в тих провінціях, які мають такі закони, вдова з двома дітьми примушена жити на невистарчальній мінімальній зарплаті, приписаній самітній дівчині.

Нам потрібний закон про забезпечення від безробіття й слабості, який загарантував би усім жертвам слабості чи мимовільного безробіття вистарчальний прожиток для них і їхніх родин. Пенсія на старість від 60 років, заборона праці для молодих робітників, обмеження годин праці для робітників — все це потрібне для охорони трудящих Канади, і центральною вимогою сьогодні є закон про трейд-юнію, який загарантував би робітникам право належати до юнії власного вибору і право на колективну угоду через своїх вільно вибраних представників.

2. Врятуйте рільництво.

Катастрофа к а н а д с ь к о г о рільництва — це всекраєва проблема. Катастрофа степових фермерів — це всекраєва справа. Тенденція зростає з великою швидкістю. Рільництво далі є великою частиною канадського господарства, воно дає утримання найбільш окремим частинкам канадського населення. Пшениця самих степових провінцій ривняється по своїй важливості в канадському господарстві текстильної індустрії, і проте мільйонів текстильної індустрії стало підтримувати усі федеральні уряди коштом податківців через близько 60 років і те саме можна сказати про усю мануфактурну індустрію, а шервці сідларської залізничі дістають нерівно 50 мільйонів доларів річно з державної каси коштом канадських податківців протягом від 1917 року.

Притому час, коли рільництво повинно бути поставлене на рівну ступу. Нам потрібна всеохоплююча всекраєва фермерська політика. Фермери повинні бути забезпечені проти умов, створених тим фактом, що вони продають свої продукти на ринку, контролюваному покупцями, і купують все потрібне на ринку, контролюваному продавцями. Домініюючий уряд, співпрацюючи з про-

4. Дати нагоду нашій молоді

Всекраєва Комісія Молоді, встановлена урядом Кінга, позначає початок визнання урядом факту, що проблеми канадської молоді стали справою всекраєвого значення. Зроблений початок є абсолютно невистарчальний, але він показує, що законопроект молоді і інші пропозиції, поставлені конгресом молоді, є практичні і повинні бути введени в життя. Треба встановити провінціальної комісії молоді, які працювали б спільно з комісією домініального уряду. Треба допомогти муніципальним урядам встановити професійні навчальні центри і дати засоби нашим хлопцям і дівчатам навчатися корисних фахів і професій і виплачувати їм вистарчальну зарплату за час їхнього навчання.

5. Демократична конституція для Канади

Чотири попередні точки (цієї програми), йдучи по лінії нашої пропозиції про націоналізацію нікельової індустрії і індустрії публічної обслуги, підіймають питання юрисдикції домініального уряду і стосунків між домініальним і провінціальною законодавствами. Комуністична партія пропонує, щоб робітничий і прогресивний рух Канади співпрацював через законодавчі конференції у формуванні пропозицій для розроблення демократичної конституції для нашої країни і злучив свої сили в домаганні їх прийняття.

3. Демократична фінансальна політика

Фінансальна політика домінії й провінцій вимагає повної ревізії. Кошти уряду тепер забирають від 20 до 25 процент усього національного прибутку. Велику і всезростаючу частину цього тягару становлять проценти від публічних боргів. Податкова структура вимагає гострої реорганізації, щоб значну частину податкових тягарів пережити на плечі того класу, який забирає проценти з тих довгів.

Це ще не все. Проблема нашого публічного довгу, справа якого дотичить тепер кожного, потягає також питання контролю Канади фінансовою системою. Приватні канадські банки є власниками на поверх одиниць мільйонів доларів домініальних і провінціоанальних боргів. В деяких випадках домініальний уряд, шукаючи збуту на свої борги, уможливив банкам дістати гроші на їх закуплення. Іншими словами: банки не завжди потребували вкладати "свої власні гроші". Але притиснені податківці Канади примушені нести всезростаючі тягари податків, щоб заплатити банкам проценти за борги, на закуплення яких домініальний уряд постарався банкам грошей.

Це мусять бути замінені націоналізацією банкової системи. Замість 10 приватних банків і серії трест-компаній, що їх контролюють банки і які колектують величезні проценти на гроші, потрібні від контролю домініального банкової системи.

6. Закордонна політика, що працює за мир

Канадський народ бажає такої закордонної політики, яка працювала б за мир. Ми протриваємо тому, що Канаду повільно й підступно втягується в дипломатичну плутанину, яка є "павутинням" планів, що нами повільно розробляється но-

Не допустити до війни, обороняючи мир

Загроза війни нависла чорною хмарою над капіталістичним світом. Ніколи не було ще між народами такого широкого й такою загального бажання миру; але не вистарчає тільки засудити війну. Ми мусимо впливати на політику уряду по тому питанні, яке є тепер конкретне й пекуче. Це вимагає могутнього масового руху за підтримкою миру, але народ, який бажає миру, поділений і не підготовлений. Він не ставить ефективного опору потісному напрямкові урядової

6. Закордонна політика, що працює за мир

Способ, через який Канада може стати найкращим впливовим чинником за мир в британській імперії — це лояльно й чесно виконувати свої обов'язки, як член Ліги націй і закордонна політика Канади повинна бути базована на розумній широкосердечній участі в підтримці Ліги і усіх зусиль до колективного безпечення.

Не допустити до війни, обороняючи мир

політики, яка грозить втягненням Канади у війну. Боротьба за мир вимагає активної мобілізації світових мирних сил в напрямі всевітнього миру — проти фашистських агресорів. Іх треба спинити. Ми мусимо допомогти побити фашистів в їх наступках на Іспанію й Китай. Міжнародна єдиність і дія повинні розбити плани фашистів кинути світ у війну. Як сказав містер Пітер Брайс, священик з Юнайтед Чорч: "Уряди світу повинні знати на основі сили публічного вислову, що мільйони, мільйони народу

обурені в кожному гуманітарному інстинкті, коли кожний день він опублікував правдиві свідчення війни. Могутня сила сентименту проти усього, що є втягнене в модерну війну, може це врятує світ перед катастрофою, якщо вона буде висловлена, з поодинокими народами світу і якщо вона буде скристалізована в дію урядами, примушеними це зробити силою ваги публічної думки."

В Канаді, специфічно, боротьба за мир, і міжнародна кампанія за мир, організована й проваджена Лігою миру й демократії, є головною боротьбою за вплив на політику домініального уряду. Війна не є неминуча. Навіть сьогодні японських божевільних мілітаристів в їхній мордерчоталитарній війні в Китаю можна спинити, якщо б держави, від вивозу яких Японія залежить, застосували гострі санкції.

Сили, що стоять за мир, мусять розгорнути публічну думку і натиск на уряд Кінга, щоб допрадувати до змін закордонної політики, лояльної співпраці з усіма засобами, що змагають до колективного безпечення

до усіх країн, які зацікавлені за колективною безпекою і Лігою націй в зусиллях зміцнити Лігу. Рух за бойкотом проти Японії, який охопив Австралію і Британію й швидко поширюється в Сполучених Штатах, повинен розгорнутися, щоб спинити усю торгівлю між Канадою й Японією, поки її наслідство над Китаєм не буде спинене.

Рух за миром повинен домагатися від уряду Кінга, щоб він опублікував правдиві свідчення усіх осіб і комерснів, які дістали контракти на зброю й амуніцію.

Ми мусимо зорганізувати десятки тисяч народу у всіх виборчих округах Канади, щоб натиснути на їх парламентарних послів і вимагати від них, щоб вони публічно заявилися проти війни. Треба домагатися такого приречення від кожного кандидата на публічну роботу. Люди, що люблять мир, повинні стати перед фактом, що справа миру повинна бути вирішена зараз. Постійний відступ перед фашистським наступом означає війну, і якщо ми бажаємо миру, ми повинні його боронити.

Сили, що стоять за мир, мусять розгорнути публічну думку і натиск на уряд Кінга, щоб допрадувати до змін закордонної політики, лояльної співпраці з усіма засобами, що змагають до колективного безпечення

Які Сили Існують в Нашій Країні Для Канадського Народного Фронту

В дальшому розділі під повитим наголовком "Тим Бак обговорює прогресивні сили Канади, що повинні б творити народний фронт. Відказує, що в домініальних виборах 1935 року 1,022,000 голосів було віддано проти кандидатів старих політичних партій. Сісієф, соціал-кредитний рух, реконструкційна партія відзначають тодішнє піднесення, а зріст трейд-юніонного руху тепер — все це зростання бажання підвищення життєвого рівня. А зростання страйкового руху започаткувало зворот до незалежного політичного руху робітничого класу.

Кожна форма руху, яка відкриває шлях для об'єднання зусиль, щоб спинити реакцію, є вже тим самим коректна — каже Т. Бак. Стан в Альберті такий, що він охоплює великі засоби для угоди між Комуністичною партією, соціал-кредитним рухом, сісієфом, трейд-юніями і ЮФА, коли в Квебеку є інші фактори для створення народного фронту.

"Насущною потребою розвитку народної єдності у Квебеку — це будування трейд-юніонного руху й розвиток незалежного політичного руху робітничого класу". Вказуючи на прогресивні й демократичні теії між консервативною молоддю, Т. Бак цитує заяву полковника Гериджа, який вказав на недостатки серед багатства й додав: "Щоб добитися до влади, фашизм робить трейд-юніонізм публічним ворогом. Щоб затримати владу, фашизм мусять знизити демократію в цій модерній формі".

На ці вислови Гериджа Бак вказує, як на ознаку того, що монополістичний капітал не зможілізував ще усіх сил за фашизмом навіть серед самої консервативної партії й що в рядках тієї партії є міцна течія думки, яка шукає демократичного прогресу. "Справжній лібералізм виступає ми повинні з'ясувати й по-

ширити демократію й що робітники повинні мати таке саме право організуватися, як банкіри. Багато справжніх лібералів і деякі молоді консервативи вірять, що ми повинні мати тих справжніх білців, що піти вищу заробітну плату й що Канада повинна мати поступовіші соціальні закони" — каже Тим Бак. Якщо в Онтарію політика "ліберального" Гепборна сходилася з політикою консервативного полковника Дрю, то з другого боку становище лібералів-реформістів було якраз зовсім протилежне. І розходження між ними лібералами й Гепборном пішло далі на питання вищої покупної спроможності для народу, права організуватися й страйкувати для робітничих і по питанні закордонної політики.

Дві головні течії політичного розвитку в Канаді сьогодні прибирають таких форм: одна базується на обороні привілей монополістичного капіталу, а друга, що поступово розвивається, базується на обороні народних прав і демократичного прогресу.

Уряд Кінга поїав між ці дві політичні течії. Він старается ідополити фінансовий капітал, стримуєчись одночасно від реакційних репресій і насильства проти робітничого руху, який так характеризує режим Бенета, але він одночасно неспроможний поставити ефективної опозиції встановленню реакційної концентрації, бо ідея такої концентрації має сторонників в середній самому уряді". Тим Бак підкресує, що народ Канади не може бути вдоволенний політикою уряду Кінга в такому положенні, бо він не вжив вистарчаючих засобів, щоб поліпшити економічний стан народу, бо він зайняв не згідне з демократією становище на імперіальній конференції, бо Кінг їздив до Гітлера,

бо його становище до Іспанії йде по лінії консервативного уряду Великої Британії, бо він перевів через ордер-ін-квансиди відомий акт, яким караеться тих справжніх білців, що піти вищу заробітну плату й що Канада повинна мати поступовіші соціальні закони" — каже Тим Бак. Якщо в Онтарію політика "ліберального" Гепборна сходилася з політикою консервативного полковника Дрю, то з другого боку становище лібералів-реформістів було якраз зовсім протилежне. І розходження між ними лібералами й Гепборном пішло далі на питання вищої покупної спроможності для народу, права організуватися й страйкувати для робітничих і по питанні закордонної політики.

Дві головні течії політичного розвитку в Канаді сьогодні прибирають таких форм: одна базується на обороні привілей монополістичного капіталу, а друга, що поступово розвивається, базується на обороні народних прав і демократичного прогресу.

Уряд Кінга поїав між ці дві політичні течії. Він старается ідополити фінансовий капітал, стримуєчись одночасно від реакційних репресій і насильства проти робітничого руху, який так характеризує режим Бенета, але він одночасно неспроможний поставити ефективної опозиції встановленню реакційної концентрації, бо ідея такої концентрації має сторонників в середній самому уряді". Тим Бак підкресує, що народ Канади не може бути вдоволенний політикою уряду Кінга в такому положенні, бо він не вжив вистарчаючих засобів, щоб поліпшити економічний стан народу, бо він зайняв не згідне з демократією становище на імперіальній конференції, бо Кінг їздив до Гітлера,

Комітет за Індустріальну Організацію відкрив нову сторінку в історії трейд-юніонізму в Північній Америці. Він збудив маси робітників до свідомості своїх потреб і інтересів, як класу. Життєвим є тепер питання піднесення ключа за одним (Продовження на 12-їй сторони.)

Вінніпегські делегати — зліва направо: Іван Навіліський, Андрій Білешчій (схилюється над столом), за ним Іван Бак, Філ Бак, Віктор Гезей, Джон Кор, далі Джейкоб Печер, біля нього М. Шатумський (відаєрає Філіп), а самий крайній Іван Бойчук. Дальше

Дати Провід Канаді Вперед до Кращого Життя

(Продовження з 11-тої сторони) Трейд-юніонним центром в Канаді, до якого усі трейд-юніони були афілійовані. Досвід показав, що юнії КЮ і АФП можуть співпрацювати й одна одній допомогати, а канадський Трейдс енд Лейбор Конгрес має можливість стати таким трейд-юніонним центром.

Ні одна з основних проблем робітничого народу Канади не може бути вирішена без ефективного зорганізування теперішніх неорганізованих робітників.

Певно, всі прогресивні трейд-юніоністи повинні збільшити свої зусилля, щоб привести до тісніших стосунків між робітниками, афілійованими до різних всекраєвих центрів. Всеканадський Конгрес Праці, Канадська Федерація Праці, Трейдс енд Лейбор Конгрес, як також Федерація Католицьких Синдикатів мають, природно, специфічні організаційні інтереси. Але члени цих юніонів афілійованих кожної до одного з цих центрів, мають спільні інтереси, спільні завдання і во-

ни знають, що їхні інтереси найкраще можуть бути обслужовані, їхні завдання найкраще виборювані, якщо б трейд-юніонний рух сконцентрував свою енергію на організуванні й на поліпшенні зарплати в боротьбі за повернення зірваної зарплати привертання спільної боротьби, а спеціальна боротьба приведе до повного розвитку сил робітничого класу.

Дальший хід по тому шляху, каже Тим Бак, приведе до незалежного політичного руху, чи то до створення провідної національної партії чи до фармерсько-робітничих партій, зможуть стати собою широким публічним опліттю і дієвими корисними законами.

Робітничий фронт через єдиний фронт Комуністичної партії і сісієф і об'єднаний трейд-юніонний рух встановить базу для народної єдності і бойового, вістрого народного фронту, який розібере реакцію й зробить нашу Канаду крайньою демократичною народною фронту.

Якраз тепер минає 100 років, як боротьба за відповідальний уряд в Канаді сягнула свого вершка. Повстання в Верхній й Нижній Канаді й виборення ними демократії, відкрити шляхи для розвитку капіталізму, індустрії й продуктивності зробили нашу країну одною з перлин модерного світу... Клас (капіталістичний), який потребував зміни в 1837 році і виріс та збагатився в наслідок тієї зміни, став тепер найгіршим противником зміни. Цинічна, паразитна кліка, яка поборювала реформістів в 1837 році, бо реформи перешкадали їй визискувати та грабувати народ, була влучно названа Мекензі "Системний Компакт". Сьогодні править інший системний компакт. Він багатий, більш загребущий і до порівняння сильніший, як "Компакт" 1837 року, але його роль в основному така сама.

Канада, за волю якої Мекензі й Папіно боролися, була тільки дещо більшою від групи ізоляційних, піфеодальних колоній, позбавлених ефективного між собою контакту і комунікацій із зовнішнім світом взагалі. Канада сьогодні є високо індустріалізована країна із стандартним технічним розвитком, що дорівнює усякому у світі. Замість жеманки індивідуальних розкрадачів земельних обшарів, які складали "Компакт" в 1837 році, тепер є високо-організована олігархія, яка контролює широку й пов'язану між собою машинерію фінансів, продукції, транспорту й комунікації. Але процес, який замінив "Компакт", замінив також сили, що йдуть шляхом, що його продовжував "Малий Бунтар". Вогонь, запалений прекрасними демократами 1837 року, далі горить і хоч його тримає інша рука, він далі освічує шлях боротьби за прогрес і запалоє полуміння ентузіазму й масопожертви.

Вказавши на дуже добру озброєну, що Восьма конвенція Комуністичної партії зібралася в сторіччя боротьби славіних демократів 1837 р., і на теперішню боротьбу прогресивних сил проти реакції в Канаді, проті реакційної політики уряду Чемберлейна, проти нападу Гітлера й Муссоліні на Іспанію й Японію на Китай, Тим Бак каже:

Ми підносимо героїзм 900 мільйонів людей (канадців), що дісталися до Іспанії, не дивлячись на труднощі й загрози. Переконані, що коли фашизм переможе демократію в Іспанії, демократія не буде забезпечена в ніякій країні — ці хлопці безстрашно прийняли виклик воєнно-збожеволілих фашистських агентів фінансового капіталу, й допомагають забезпечити демократію в Канаді, поборюючи фашизм в Іспанії. Їхня боротьба є боротьба за честь Канади так само, як і за демократичний уряд Іспанії.

Робітники Обороняють Демократію, Історичний Шлях до Соціалізму

Ми, комуністи, обороняємо демократію, бо ми стоїмо перед обличчям боротьби за прогрес і за соціалізм у всіх її обличчях і у всіх її імплікаціях. Оборона демократії тепер є центральним завданням, що стоїть перед прогресивним народом. Рішальним питанням, за яке сьогодні йде боротьба в капіталістичних країнах є не фашизм або комунізм, а демократія або демократія. Оборона демократії є рішучою формою боротьби проти реакції і за втримання шляху відкритим для прогресу.

Поперечний знімок частини загальної делегації Восьмого конгресу КПК.

Бак вказує, що те, що сталося в Іспанії, Німеччині, головню ж в Іспанії, може статися з демократичними вольностями в Канаді, тому на часі клич: "Глобальний удар проти реакції". Довкола цього клича можна організувати найширші маси за соціальне забезпечення, оборону демократичних прав, за затримання демократичних прав, як одного із відкритих шляхів боротьби за соціалізм.

Кандидатів у виборах, щоб в цей спосіб збільшити голоси за сісієф хоч би така номінація забезпечила вибір ультра-реакційного кандидата. Очі її інтереси членства сісієф спрямовується в напрямі парламентарної активності, що відбувається часами, й на іншачо більше.

Уряд такого прогресивного блоку, який прирік би встановлення соціальних законів, втримання демократії і підтримання світового миру, дстав би підтримку Комуністичної партії. Якщо б такий уряд встановив закон про націоналізацію банків, нікелю, індустрії, електричної енергії і т. ін., Комуністична партія підтримала б такий закон повною силою. Ми лояльні і віддані підтримувальники усіх таких конституційних кроків в інтересі простого народу.

Комуністична партія не є конспіративна організація. Ми не пропагуємо сили й насильства. Навпаки, це реакційні організації й провокують насильство у своїх намаганнях спинити поступ трудящого народу. Комуністи є головною силою в канадській демократії.

Комуністична партія — партія робітничого класу, якого інтереси вона обороняє. Обороняючи інтереси робітничого класу, ми обороняємо інтереси усього народу, визискуваного монополістичним капіталізмом... Тепер Комуністична партія протягає свої руки в бажанні братньої співпраці з усім народом, що працює в тому самому напрямі, і до демократично-прогресивного народу — робітничого, фармерського, церковного і іншого організованого руху.

Побіч інших викрутасів, лідери сісієф люблять вживати лівачої фразеології й висловлюють, що сісієф відкидає ідею народного фронту тому, що він охоплює співпрацю з несоціалістами. На ділі несе відмова від участі в подальшій боротьбі за збереження сісієф одною з партій федеральних та провінційальних виборів.

Комуністи ж, навпаки, щоденну боротьбу поєднують з боротьбою за соціалізм. Неправдою є, що Комуністична партія не визнає, або зменшує значення парламентарної боротьби. Розкидувані на всі боки заяви, що Комуністична партія недемократична, зацікавлена тільки в промовуванні насильства й приготується до встановлення соціалізму тільки насильством, є фальшиві. Це є наклепи на комуністичну лінію, що мають на меті прислужитися тільки інтересам капіталістичного класу.

Комуністи ж, навпаки, щоденну боротьбу поєднують з боротьбою за соціалізм. Неправдою є, що Комуністична партія не визнає, або зменшує значення парламентарної боротьби. Розкидувані на всі боки заяви, що Комуністична партія недемократична, зацікавлена тільки в промовуванні насильства й приготується до встановлення соціалізму тільки насильством, є фальшиві. Це є наклепи на комуністичну лінію, що мають на меті прислужитися тільки інтересам капіталістичного класу.

Але ми відкидаємо короткору політику лідерів і ревників сісієф. Члени сісієф хочуть соціалізму, але накісна ім політика є небезпечна для руху робітничого класу. Почавши від відкинення Вудсвортом слова "соціалізм", як відповідного для означення організованої 1933 року в Ріджайні партії, провід сісієф постійно розвивав усі характеристики соціал-демократичного опортунізму, який має такі трагічні наслідки для демократичного народу. Німеччині. Містер Вудсворт засудив об'єднаний фронт, висунув твердження, що бойовість робітничого класу є відповідальна за фашизм. Він все повторив, що:

Ми боремося за об'єднання трейд-юніонного руху, за будування й зміцнення трейд-юніонів, встановлення добрих стосунків з сісієф та іншими робітничими й прогресивними політичними партіями і за зведення їх разом через співпрацю до єдиного фронту, якраз тому, що ми хочемо використати усі конституційні можливості, і шляхи об'єднаної дії є один з засобів, яким прогресивні сили можуть здобути парламентарну більшість.

Така є лінія, що її пропагує Комуністична партія. Лінія, яка хоче використати усі можливості для конституційного доступу, і одіючасно, як складову частину цього процесу, будувати й підготувати рух, щоб спинити реакцію, перестерігаючи народ, що менше, яка визискує, ніколи не зреклася своїх привілеїв без

використання усіх засобів боротьби, які вона має до своєї розпорядності, лінія, яка відкидає політику опортуністичного сектаріанізму, бо це є капкан і злодія, що провадить робітничий клас не до соціалізму, але до поразки й катастрофи.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Відати група — зліва направо: алдермен Стюарт Смит, Торонто; Александер Трахтенберг, голова Інтернаціонального видавництва в Нью Йорку; Джон Ондергерм, Гемілтон; Алфред Косте, французький парламентарний делегат на Восьмому конгресі КПК.

Фашистські агенти не мають успіху між фермерами

Прествиль, Алта. Сторіччя Васкана скінчили агенти до Народного дому в Ройкрофт, на якому промовляв Васкана. На цей мітинг прийшло досить багато фермерів не тому, щоб навчитися дещого, а тому, щоб переконатися як різні фашистські агенти еґаруються обдурити фермерів.

Виступаючи з промовою, Васкана дуже розмакався крокодильничими слівцями на діло українського народу. Найбільше пришло українцям від Радничкої України, якої так дуже він невидить тому, що три тижні Радничкої України, прогавивши дані і підманки, своїх Радничких життєв, замовивши вчасним життям. Правда, він говорив також про арештованні під Польщею, але це є виключно за "національну справу". Він ні слова не сказав про те, що український народ під Польщею доведений до жєбрачного стану.

В Канаді за словами Васкана український народ також буде

тому, що він не є "твердо запіоналізований". Нам треба, говорив він, збудувати свою державу. При закінченні промови він лийняв з кішени "Новий Шлях" і хотів перекопати присутніх, що та газета є найліпша, бо українським народом цікавляться німці та італійці. Але йому не вдалося нікого перекопати не тільки стати передплатником, але навіть продати число газети.

Після того були питання. Фермери задали Васкана питання: "Питання були розумні і рішучі. Фермери питались промовця, чи можливо не допустити до війни, хто нове, хто віддає своє життя на війні, а хто користає з неї". Питались фермери також, чи є в світі країна, яка не хоче і не змагає до війни. Всі ці і подібні питання спали на Васкана так несподівано, що він не міг на них відповісти. А фермери натискали. Він крутився, плаував, цимовився, але ні на одне питання не міг відповідати.

Тоді т. Воронок домагався ч предсідателя слова, щоб висвітлити всі ці питання так, як вони повинні бути висвітнені, але предсідатель не дозволив на це. На цьому й закінчило мітинг.

Але фермери мали полагати свої справи. Встан радничий муніципалі і сказав, що ліччується великий брак госпітальної обслуґи, а головню на фармах. Нам треба добитися, щоб в Ройкрофт побудували госпіталь, говорив він. Фермери погодилися на це і вибрали комітет з 12 чол. До комітету увійшли члени різних організацій, з різних місцевостей. Це значить, що в боротьбі за шкєльні домагання фермерів можна створити народний фронт. Цей фронт ми гворимо при кожній нагоді, хоч всім васкана стараються не допустити до єдиної групування. Це їм не вдається. Ми підемо по дорозі до єдності, бо це є єдиний шлях для поліпшення нашого життя.